

[Th. Mikkelsen.]

inden nye erstatningsplantager kan vokse op? Løber vort land ikke også en risiko for, at vore handelsaftaler med Finland og eventuelt andre nordiske lande svækkes til skade for vore eksportindustrier og for landbrugseksporten?

En af Finlands vigtigste eksportvarer ifølge handelsaftalerne med andre lande er sikkert cellulosen. Finlands finansielle stilling i de senere år har medført vanskeligheder for vore eksportører med hensyn til at opnå importlicens på det finske marked for danske varer i den udstrækning, det var ønskeligt, og i forhold til den interesse, der var hos de finske importører. Som eksempel kan jeg nævne værktøjsmaskiner. En lokal fabrik, nemlig Danish Machine Company, har sluttet en aftale med de finske importører. Der var interesse for disse maskiner, men på grund af den finansielle stramning måtte importen ophøre, og virksomheden stod med 100 maskiner, som man måtte sætte ind på lagerkonto. Dette betød afskedigelser af arbejdere, og det rammer såvel de ufaglærte som de faglærte.

Jeg vil tro, det er gået ligesådan med andre industrivarer, en udvikling, der har skabt ledighed. Vil de vanskeligheder, som vore eksportører kæmper med, ikke vokse ved, at man eventuelt fra dansk side skaber et dårligere grundlag for en handelsaftale mellem Danmark og Finland? Opnår vi andet resultat end dårligere produktionsvilkår for eksportindustrien med stigende arbejdsløshed, altså en omplacering af ledigheden, dårligere afsætningsmuligheder for landbruget og en svækket valutabalace med de kendte følger. Kan en meget tvivlsom gevinst ved en cellulosefabrik opveje eventuelle senere tab, og kan der opnås en samfundsøkonomisk gevinst på en produktion, der måske bliver kortvarig på grund af råstofmangel? Det vil være en kostbar fejlinvestering, som jeg ikke tror samfundet har råd til.

Jeg synes, det er udmærket, at ideen er fremme. Den kan måske give anledning til andre nye ideer, der kan skabe varige eksportindustrier. Det er efter min mening sådanne industrier, Vestjylland og andre områder med arbejdsløshed har brug for.

Når jeg har rejst dette spørgsmål over for ministrene, er det ikke for at starte en

diskussion, men for at tilvejebringe et grundlag for en undersøgelse og samtidig en retningslinje for en fornuftig industriel udvikling og for en investering, der er tilpasset fremtidens markedsplaner og konkurrencegrundlag, så man ikke blot skaber illusioner for de arbejdsløse, illusioner, der senere hen kan blive til bitre skuffelser for dem og til unødige udgifter for de interesserede kommuner, der gerne vil løse problemerne; der kan måske så for dem skabes vanskelighed ved senere hen at få flertal for at anvende kommunale midler til projekter, der ellers ville kunne udvikle sig til sunde foretagender for landsdelen.

Da jeg repræsenterer en landkreds med forholdsvis mange ufaglærte, hvis beskæftigelsesmuligheder er svingende og sæsonbestemte, og et betydeligt antal faglærte arbejdere, hvis beskæftigelse også er svingende, fordi deres forhold er markedsbestemte og afhængige af afsætningsmulighederne for deres produktion, vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til det spørgsmål, der ofte rejses offentligt over for disse mennesker og over for befolkningen i det hele: hvordan kan vi skaffe kapital til en bedre udbygning af dansk industri, så vi kan få flere, større og bedre arbejdspladser, altså en forbedring af det danske erhvervslivs former, således at vi både kan løse den opgave at hjælpe unge initiativrige folk i gang med nye produktioner, sikre en fornuftig udvikling og skabe et grundlag for en tidssvarende udbygning af vort produktionsapparat i almindelighed og af den ofte kapitalsvage mellemindustri i særdeleshed, idet det vel nok er her de nye ideer ofte har deres udspring, ideer, der senere hen kan føre til sunde og blomstrende eksportvirksomheder? Mange nye ideer og nyt initiativ kommer aldrig til udfoldelse, bliver ikke til nye virksomheder, fordi der i disse kredse af unge erhvervsfolk ofte findes stor mangel på den investeringskapital og de kreditmidler, der er nødvendige, hvis der skal gives acceptable muligheder for nyskabende virksomheder til gavn for udviklingen af dansk erhvervsliv på længere sigt og for et tryggere grundlag for større beskæftigelse og en bedre samfundsøkonomi, hvilket alene er grundlaget for nye sociale og økonomiske fremskridt.

Jeg har ved tidligere finanslovdebatter